

Наша громада – єдина родина

Де згода в сімействі, де мир і тишина,
Щасливі там люди, блаженна сторона.
І.П. Котляревський.

ГРОМАДСЬКО-ПОЛІТИЧНА ГАЗЕТА ПРО ЖИТТЯ НАШОГО КРАЮ №12(38) 14 ЧЕРВНЯ 2019 РОКУ

Дорогі земляки!

Цієї неділі 16 червня православні християни відзначають День Святої Трійці (П'ятидесятницю, Зелену неділю). Це одне з дванадцятих (головних) свят, що знаменує сходження Святого духа до апостолів. Цього дня разом зі свіжою зеленню в наші домівки входять мир і Божя благодать, а серця наповнюються добром, любов'ю, щирістю і всепрощенням.

Це величне свято є торжеством віри в Бога, духовності та моральності. Бажаю Вам зустріти Святу Трійцю в піднесеному настрої, зі світлими помислами та намірами. Хай Бог оберігає вас і ваших близьких!

Віктор КОРДУБАН,
депутат Білоцерківської сільської ради,
голова ради директорів ПП «Білоцерківська агропромислова група».

Шановні жителі громади й працівники ПП «БІАГР»!

Прийміть найщиріші вітання зі святом Трійці – одним із найулюбленіших і найшанованіших свят українського народу. Традиційно Трійця, Зелені свята — це утвердження перемагаючої весни на порозі літа, коли природа святкує своє відродження. Цей день супроводжується запахом пахучих трав і піднесеним настроєм. Тож хай Божя благодать надихає всіх вас на добрі справи, наповнює серця любов'ю до ближніх, дарує кожному сімейний затишок і добробут, несе щастя і впевненість у майбутньому. Бажаю вам та вашим родинам міцного здоров'я, родинного затишку, щастя, добра й благополуччя.

Оксана КОРДУБАН,

генеральний директор ПП «Білоцерківська агропромислова група».

Дорогі країни!

Ще в дохристиянські часи наші предки шанувували культ зеленої природи, зеленого дерева, яке з'єднувало три світи: небо, землю і підземний світ. Згодом це свято трансформувалося в інше, християнське – День святої Трійці, тобто триєдинство Бога-Отця, Бога-Сина і Святого Духа.

Щиро вітаю вас зі святом та бажаю міцного здоров'я, величі духу, добрих помислів, миру й злагоди в родинах та процвітання нашої громади. Пам'ятаймо, що лише від нас, нашого працелюбства та наполегливості залежить благополуччя в спільному домі – Білоцерківській ОТГ.

Іван ЛЕЩЕНКО,
Білоцерківський сільський голова.

І сонце світило, й діти посміхалися...

Білоцерківська ОТГ – одна з небагатьох громад на Полтавщині, де по-справжньому дбають про дітей. Тут не закрили жодного навчального закладу (їх, навпаки, реформують і модернізують). Підвезення дітей на навчання, літній відпочинок, організація культурного дозвілля – це далеко неповний перелік того, що робить сільська рада для змістовного та всебічного розвитку підростаючого покоління.

Доброю традицією в громаді стало й відзначення Міжнародного дня захисту дітей. Та якщо в попередні роки це були дитячі ранки й спектаклі, куди організовано звозили школярів і вихованців дитсадків у супроводі педагогів, то цього року 1 червня організували справжнє родинне свято, на яке зібралися батьки з дітьми.

— Я давно мріяла організувати для дітей захід, на якому б малеча проводила час разом зі своїми бать-

Нагородження учасників фестивалю.

ками. Для багатьох хлопчиків і дівчаток провести цілий день із татом і мамою – це вже свято. Коли ж навколо вирують музика, ігри, розваги, у яких і діти, й дорослі разом беруть участь, то вони й позитивні емоції отримують теж разом. Такі моменти не забуваються, – говорить ініціаторка й організаторка всіх свят у громаді, завідувача сектором культури і туризму Білоцерківської сільської ради Наталія Лук'янець.

Цю ідею Н. А. Лук'янець виношувала давно. Поділилася нею з Білоцерківським сільським головою

І. В. Лещенком, і він гаряче її підтримував.

І закипіла в громаді робота...

— До свята дитинства, що мало назву «Щоб сонце світило, а діти посміхалися», були залучені всі працівники культури, – продовжує моя співрозмовниця. – Судить самі: лише у фестивалі дитячої творчості взяли участь майже 20 дитячих колективів із нашої громади. Щоб підготувати маленьких артистів до виступів, художнім керівникам треба було продумати концертні номери, провести додаткові репетиції. Крім того, скла-

довою свята була ігротека «Вмію, знаю, можу». У нас було шість окремих зон – шість століків під парасольками, біля яких діти виконували різноманітні завдання: співали, відгадували загадки, складали пазли, читали тексти й відповідали на запитання. Готували цікаві завдання, творчо оформляли кожну зону теж працівники культури. А потім на святі працювали з дітьми. Дуже вдячна за співпрацю й усім директорам шкіл.

До організації свята були залучені не лише культпрацівники, а й працівники сектору благоустрою.

Ось вони, талановиті діти, майбутнє нашої громади.

Позитивні емоції та здоров'я

От і дочекалися школярі омріяних літніх канікул. Попереду – три місяці відпочинку. Втім, час летить так швидко! Насе одна мить, промайнули два тижні перебування молодших учнів у пришкільних таборах. А все тому, що їм ніколи було нудьгувати. Дорослі подбали, щоб дітям тут було весело, цікаво й безпечно.

«Сонечко» подарувало яскраві враження

27 дітей – учні початкової школи й діти пільгових категорій із середніх класів – відпочивали в пришкільному таборі «Сонечко» Подільської ЗОШ І-ІІ ступенів. Неймовірно насиченим видалися два тижні роботи табору. Кожен день був особливим та дарував нові знання, вміння та враження: День дружби, День здоров'я, День індіанця, День кіно, День фантазера, День детектива, День козацтва і т. д. Діти ходили на екскурсії й подорожували на машині часу, створювали малюнки на асфальті й шукали скарби, брали участь у гри-квесті «Золотий жук» і операції «Шифрувальник», змагалися в конкурсі перукарів і складали казки й небилиці... Всього їм не перелічити!

Екскурсія до виробників щастя

Цікаво, що пришкільний табір при Білоцерківській ЗОШ І-ІІІ ступенів теж мав назву «Сонечко». І в ньому теж весело, змістовно та незабутньо відпочивали 28 молодших школярів.

– Завдяки піклуванню сільського голови І. В. Лещенка діти отримували безкоштовне смачне триразове харчування, яке готували наші умілі кухарі І. А. Кравчук та Н. І. Булат, – розповіла директор школи В. В. Городничка. – Веселі й пізнавальні конкурси, екскурсії рідним краєм проводили креативні вихователі табору В. І. Бойчук, Л. В. Міщенко, В. І. Таран, О. О. Перелай, О. О. Трикур, Н. В. Нагога, Л. І. Чепракова. А завідуюча КЗ «Бібліотека Білоцерківської ОТГ» Л. Г. Башинська познайомила з новинками дитячої літератури. І кожен узяв цікаву книжку з собою.

Та чи не найбільше запам'яталися екскурсії на ПП «БІАГР» і ТОВ «Біла-

Білоцерківські школярі під час екскурсії на ПП «БІАГР».

гро». Гостинні «виробники щастя» провели для дітей цікаву екскурсію відомим на всю Україну молокопереробним підприємством. Відвідали учні й чепурну затишну ферму ТОВ «Білагро» з ніжними телятками й лагідними корівками, які дають запашне цілюще молоко.

Рухливі ігри й здорове харчування

У Бірківському НВК головну увагу зосередили на оздоровленні дітей. У пришкільному таборі «Бджілка» набиралися сил та здоров'я 24 дитини. Улюбленець усіх бірківських школярів учитель фізкультури В'ячеслав Вікторович Дубовик організовував дуже цікаві рухливі ігри. Діти ходили на екскурсії в ліс, до водойми. А нагулявши на свіжому повітрі неабиякий апетит, поверталися в стіни навчального закладу. Тут на них чекав неймовірно смачний обід: кухар Олена Василівна Любиченко залюбки використовує в своїй роботі рецепти з

нової книги Є. Клопотенка. Чи знаєте ви, наприклад, що таке ньокі? А вихованці «Бджілки» знають: це смачні й апетитні картопляні галушки. І таких страв чимало. А ще діти постійно їли вітамінні салати, пили чай каркаде та

Вихованці табору «Ромашка» вивчають рослинний світ рідного краю.

Цікавий квест у Подільському таборі «Сонечко».

ласували випічкою.

Окрім щоденних прогулянок на природі, школярі побували на екскурсії в Полтаві, звідки повернулися сповненими незабутніх вражень. Насамкінець додамо, що з дітьми в таборі постійно працювала психолог Тетяна Миколаївна Гайдамака.

Розкривають скриньки з фантазією

Мальовнича природа оточує с. Балаклію: соковита зелень луків, чисте плесо річки, прохолодна тиша лісу, гори й балки... Тож 25 вихованців пришкільного табору «Ромашка» щодня занурювалися в красу рідного краю та сповна насолоджувалися

нею. Разом із педагогами діти ходили на екскурсії, вивчали дивовижний світ рослин і тварин. Учителка Н. В. Мостова повела дітей до джерела Свинарка. Там вони попили чистої джерельної води та дізналися історію виникнення цього джерела.

А ще в таборі щодня відбувалися робочі лінійки, весела ранкова зарядка, пізнавальні вікторини, спортивні естафети. Дітям дуже сподобалися рухливі ігри з музичним супроводом, караоке, спортивно-оздоровчі заходи та поїздка в Миргород.

– Усю виховну роботу колектив табору спрямував на те, щоб допомогти дітям розкрити свої творчі здібності, порозумітися між собою, краще пізнати один одного, – розповідають педагоги Балаклійського НВК. – Адже дитина – це скринька з фантазією, талантом, упевненістю в собі, її просто потрібно вчасно відкрити. У своїй роботі ми враховуємо дитячі інтереси, беремо до уваги потреби і бажання кожної дитини, розвиваємо творчі здібності, адже саме це головне завдання табору.

Літо – це пора незвичайних вчинків, нових вражень, пора нового яскравого життя. Літо – це окрема країна в кожній школі. Була така дитяча республіка й у Красногорівці. Про неї читайте окрему розповідь директорки табору (нижче).

Зінаїда МАТЯШОВА.

У «Сонячному» сонячно

Пришкільний табір із денним перебуванням у Красногорівській ЗОШ І-ІІІ ступенів не випадково називається «Сонячний». У ньому три загони, своя емблема, девіз. Тут затишок і комфорт у їдальні, спальні та ігровій кімнаті, упорядкована територія шкільного подвір'я...

Вихованці табору «Сонячний».

День починається з лінійки та ранкової зарядки. Фізичні вправи на траві під відкритим небом дають заряд бадьорості на цілий день. Діти змагаються у спритності й силі, проводять шашкові турніри, різноманітні конкурси, грають у футбол, моделюють одяг із газет, ліплять, займаються туризмом, вибирають «Міс табору», «Голос табору», найсильнішого багатиря, ходять на екскурсії, вивчають рідний край, влаштовують концерти, одним словом, відпочивають.

Повноцінний відпочинок у пришкільному таборі став можливим завдяки підтримці Білоцерківської сільської ради, відділу освіти, молоді та спорту виконавчого комітету Білоцерківської сільської ради. У таборі перебуває 40 дітей, з них 10 – діти пільгових категорій.

Цікаво відбуваються тематичні дні: День дитини, День довкілля, День спорту, День талановитих, День моди, День казки, День квітів тощо.

3 червня у таборі відбувся цікавий

та захоплюючий квест «У пошуках скарбів». Кожен загін разом зі своїм вихователем виконував різні завдання, знаходив підказки й отримував смайлики за кожен пройдений етап. Наприкінці отримані смайлики діти змогли обміняти на шматочки карти, за якою попрямували до свого солодкого скарбу. Пошуки всіх загонів закінчилися перемогою. І наприкінці дня малечу чекало «найважче та найвідповідальніше» завдання – по смакувати здобутим виграшем.

Діти отримують повноцінне калорійне харчування, свіжі овочі, фрукти, солодощі. Кухарі готують смачні страви, використовуючи меню, запропоноване переможцем проекту «Майстер-шеф» Є. Клопотенком.

Чітка й злагоджена робота адміністрації, учителів, працівників шкільної їдальні, технічних працівників робить незабутнім і корисним відпочинок дітей.

О. В. ПЕРОВА,
начальник табору.

Діти зробили все, що могли. Справа за дорослими

Працюючи над навчальним проектом «Природні пам'ятки рідного краю», учні 2 класу разом із класоводом Тетяною Миколаївною Трипутень відвідали столітню осики, яка росте на вулиці Жовтневій. Те, що діти побачили, змусило їх написати звернення до односельців. Ось воно.

Шановні дорослі та діти!

Ми з вами живемо в чудовому селі, що з ранньої весни і до пізньої осені потопає в зелені садів. Полюбляємо аромати запашних квітів та стиглих плодів, прислухаємося до щебету птахів. Ми хочемо бути здоровими і комфортно себе відчувати в нашому доквітлі. Але часто не помічаємо, як незручно з нами навколишньому середовищу. Наші предки не зберегли для нас річку Саврай, і ми пам'ятаємо лише її назву, яку, можливо, уже б і забули, якби вона не нагадувала про себе бурхливими весняними повеннями. Та є в Подолі на вулиці Жовтневій природна пам'ятка – дерево, якому понад 100 років. Ми не знаємо, як ця осичка з'явилася на світ, як не зламалася від водних потоків, сильних вітрів, кінських копит, людських рук. Як уціліла в холодні морозні зими, коли селяни страждали від відсутності дров і топили в своїх оселях кукурудзинням та оберемками соломі. Як омили її кулі і снаряди під час війни. Як залишилися зеленіти, коли окупанти перетворили село на чорне згарище... А сьогодні знайшлися ті, що можуть живцем спалити єдину в селі старезну окрасу – велетня, що заворожує своєю силою не тільки дітей, а й дорослих. Та, незважаючи на свою міць, дерево не може чинити опору. І хтось у його живому тілі влаштував смітник, який потім ще й підпалює...

Ми висаджуємо в своїх господарствах дерева, ми озеленяємо село,

прагнемо відчувати, що не даремно проживаємо своє життя, що робимо для дітей і онуків світ кращим, кориснішим, добрішим.

Але для цього не обов'язково знищувати те, що вже існує, яке не за нас з'явилося на світ і яке не ми, сучасні подолани, ще б існувало, жило, вражало десятиріччями (а може, й сторіччями). Ми ж українці, а не якісь орди-зайди, що перебігли, все знищили, залишили пустелю і зникли в іншій стороні.

Коріння цієї осики – це наше коріння, це наше минуле, і його необхідно берегти. Тож не заносьте себе у списки варварів, не паліть, не насмічайте. Краще візьміть приклад з учениць 8 класу Глушич Таміли і Волошиної Ірини, які у вільний від навчання час зі своєї ініці-

тиви зібрали все сміття в ріваку вздовж будівлі школи. Які молодці! А ми якими будемо молодцями, якщо не будемо скрізь викидати сміття!

Тож закликаємо вас, шановні односельці, до людяності в усюму, до чистоти помислів і вчинків. Діти та онуки будуть всім нам дуже вдячними.

Діти прибрали смітник біля осики, обнімали дерево своїми руками, щоб поділитися з ним своєю силою і енергією, допомогти одужати. Крім того, учні оформили великий плакат «Книга скарг природи», на якому розмістили фото зраненої осики, свої малюнки, побажання довголіття цьому старому, витривалому дереву і розмістили його посеред села.

Усе, що можуть маленькі, вони зробили для цього дерева. Тепер справа за дорослими.

Л. В. ПИЛИПЕНКО,
директор Подільської ЗОШ І-ІІ ст.

Володимир Самовик: «Усе, що нас не вбиває, робить нас сильнішими»

Цього року вперше в нашій країні Указом Президента України запроваджене нове свято — День батька. Раніше його відзначали неофіційно у третю неділю вересня. Тепер же визначено конкретний день свята: третя неділя червня (цього року — 16 червня).

В. Г. Самовик. Фото автора.

Таким чином держава прагне створити сприятливі умови для зміцнення інституту сім'ї як первинної ланки суспільства. І на державному рівні визнає важливість ролі батька у вихованні дітей. Очікується, що це свято приверне увагу суспільства до проблеми неповних сімей, сприятиме популяризації сімейного способу життя, формуванню відповідального батьківства і материнства.

Справді, скільки у нас одиноких матерів, які виховують дітей без батька! Статистика свідчить, що кількість жінок, які самі виховують дітей, за останні 20 років збільшилася в 22 (!) рази. Держава гарантує таким сім'ям фінансову підтримку, проте ніякі гроші й подарунки не замінять дітям тепло батьківських рук, їхню любов і піклування.

Одиноких батьків, які самостійно, без матері виховують дітей, значно менше. І хоча Конституцією України проголошена гендерна рівність, в реальному житті цей паритет часто порушується. Наша ментальність, заснована на тисячолітньому сімейному «матріархаті», часто виявляється неготовою прийняти той факт, що чоловік може самостійно, без жінки виховати і виростити дітей.

Сьогоднішня наша розповідь — саме про такого батька. 51-річний житель с. Бірки Володимир Григорович Самовик стверджує: статус батька-одинака він отримав не з власної волі, це вибір його дітей. Коли не склалося сімейне життя й 2,5 року тому дружина пішла до іншого, і син, і дочка вирішили залишитися з батьком.

Спокійний, урівноважений, із почуттям власної гідності, Володимир неохоче розповідає про подробиці сімейного життя. Чоловіка можна зрозуміти: навіщо зайвий раз ярити душу, що сталося, те сталося. Та й рана вже потроху загоїлася. Зараз у нього є подруга, яка його розуміє, підтримує, підбадьорює.

Як обходяться діти без матері? Як пережили розлучення батьків? Чи оговталися від «сюрпризу» матері?

В принципі, вони вже дорослі: Олексієві 19 років, він навчається в Полтавському коледжі управління, економіки і права Полтавської аграрної академії. 13-річна Аліна цього року закінчила 8-й клас. Обое спілкуються з матір'ю, відвідують її, й це вже добре.

Як живе тепер дітям із татом? Нормально, каже Володимир. І додає: вони враз подорослішали, стали само-

стійними. Хоча б тому, що саме на їхні плечі лягло чимало домашніх клопотів. Олексій навчається на бюджеті, одержує стипендію. Живе в Полтаві в гуртожитку, щотижня на вихідні приїздить додому. Й одразу береться за роботу: полоти город, бризкати картоплю, косити тощо. Адже хазяйство, як годиться, велике: кури, качки, свині та ще й бджоли. Аліна щодня в звичних жіночих клопотах: нагодувати худобу, поприбирати в хаті, приготувати сніданок-обід-вечерю — собі й чоловікам. А ще попраці, самій причепуритися (бо дівчина ж!), а потім — у школу, на заняття. Навчається добре: районний відділ освіти навіть преміював її сертифікатом на 400 гривень. Та до уроків руки доходять лише пізно увечері, раніше 23-24 години лягати не вдається...

Володимир Григорович з ранку до вечора на роботі, працює в ТОВ «Білагро» будівельником.

— Я бетонщик, — пояснює він. — Бетонуємо фундаменти під оці споруди, — киває чоловік на величезні металеві ємності за парканом підприємства. — Наша робота схована в землі, її не видно. Адже всі ці споруди стоять на бетонних фундаментах.

Робоча зміна закінчується о 19.00, поки чоловік добереться додому — вже пів на дев'яту. Іноді випадають нічні зміни...

Та про своїх дітей він готовий розповідати без упину. Відчувається: батько щиро їх любить і пишається їхніми успіхами:

— Вони обоє в мене талановиті. Олексій, наприклад, пише вірші. Їх навіть опублікували в збірці «Діти про Чорнобиль». Він як учився в школі, брав участь у шкільних виставах, вони виступали кілька разів у Шишаках, займали призові місця в різних конкурсах. Аліна теж любить виступати на сцені: декламувати вірші, танцювати. А ще вона займається спортом, виборола перші місця в районних змаганнях з бігу на 100 і 800 метрів. На зборах Білоцерківської громади, оце недавно, їй вручили два призи — один за навчання, другий — за спортивні досягнення.

Олексій торік на літніх канікулах працював разом із батьком у будівельній бригаді «Білагро». Цього року проходитьиме виробничу практику на підприємстві. Після коледжу юнак планує продовжити навчання в аграрній академії, щоб повернутися на рідне підприємство вже повноцінним фахівцем-агрономом. Батько готовий підтримати сина матеріально, якщо не вдасться вступити на бюджетне місце.

— Усе, що нас не вбиває, робить нас сильнішими, — говорить Володимир Григорович. — Життя триває. Так, у мене є жінка. Вона хороша людина. Але я не хочу поки що зв'язувати себе якимись зобов'язаннями перед нею. В мене є діти, вони мої, і я за них відповідальний. І я все зроблю, щоб вони ні в чому собі не відмовляли, щоб не відчували ніяких проблем. Хочу, щоб вони знали: в них є батько, який завжди прийде на допомогу, захистить і підтримає.

А мені подумалося: тільки подолавши значні труднощі, а то й біди, переживши горе чи сильний стрес, людина стає воістину духовно сильною особистістю. І ніяка держава, ніякими святковими заходами не вирішить проблеми неповних сімей, якщо ми самі, своїм прикладом не виховаємо в наших дітях почуття любові, поваги й відповідальності за долю наших рідних.

З Днем батька, шановний Володимире Григоровичу! З днем батька, усі справжні татусі! Здоров'я й успіхів вам в усьому. І нехай діти радують вас своїми здобутками, ростуть красивими, здоровими, й щасливими.

Сергій МИКОЛЕНКО.

І сонце світило, й діти посміхалися...

Закінчення. Початок на стор.1.

І дітям, і дорослим дуже сподобалися виступи учасників фестивалю.

Вони своїми силами виготовили та змонтували сцену в парковій зоні. І треба віддати належне чим майстровитим чоловікам: сцена вийшла на славу. Тож маленькі артисти, затамувавши подих від «справжності» свята, піднімалися на неї.

Громаді вдалося заощадити чималі кошти. До того ж ця конструкція розбірна, і хоча дещо громіздка, її можна перевозити в інші населені пункти. Тож сцена використовуватиметься на багатьох наступних заходах. А те, що в нашій громаді попереду ще чимало свят, немає жодних сумнівів.

Ну коли ще можна так розважитися?

Учасниками були всі

1 червня по обіді до парку Перемоги в Білоцерківці організовано підвозили автобусами жителів із усіх населених пунктів громади. Та судячи з кількості авто, припаркованих неподалік, чимало родин приїхали самостійно.

Ще до офіційного відкриття дитячого святв парку працював ігроленд. Діти виконували цікаві завдання й отримували за це купони — своєрідну валюту цієї дитячої країни. За неї можна було придбати іграшки, м'ячі, розвиваючі ігри та багато іншого. Тож залишатися пасивним спостерігачем ніхто не захотів: усі діти стали активними учасни-

ками свята. Цікаво було спостерігати, як дитина прибіжить до вітрини, обере собі річ, яка сподобалася, а потім, порахувавши, що їй трохи не вистає купонів, знову біжить до когось зі столиків — «заробляти» ще.

Певно, сучасні діти не страждають від браку іграшок, та, виявляється, докласти зусиль, заробити «гроші» й самостійно придбати якусь річ набагато важливіше, ніж просто отримати подарунок від дорослих.

Свято вирувало п'ять годин

О 15.00 Білоцерківський сільський голова І. В. Лещенко відкрив свято. Після цього артисти Полтавського академічного театру ляльок показали виставу «Кіт у чоботях», і діти та дорослі із задоволенням поринули в світ казки.

Не менш захоплюючими були виступи учасників фестивалю «Країна дитячих мрій». На сцену по черзі виходили солісти й цілі колективи, вони виконували пісні, танцювальні й музичні номери... Виділити якийсь один чи кілька виступів практично неможливо: всі артисти вражали майстерністю, оригінальністю, щирістю. Підкупали своєю дитячою безпосередністю й ведучі — Едуард Лук'янець та Анастасія Положишник.

Окрім артистів із Білоцерківки, у фестивалі взяли участь танцювальні колективи «Україночка» (с. Кротівщина), «Маргаритки» (с. Балюки) та віртуозний акордеоніст із Гоголевого Богдан Ставний — учень Миргородської музичної школи. Усі учасники (а це близько 120 дітей) отримали подяки й солодкі подарунки.

Але на цьому свято не закінчилося: його продовжили дорослі аніматори з Полтави, які привезли розважальну програму «Острів пригод», шоу мильних бульбашок та квістінг із повітряних кульок. І це ще не все: на святі можна було накласти аквагрим, поласувати солодощами, отримати повітряну кульку із символом Білоцерківської громади. Коли ж о 19.00 насичена програма добігла кінця, сповнені позитивних емоцій діти й дорослі неохоче полишали місце розваг.

Свято вдалося. На ньому справді світило сонце (погода не підвела) та посміхалися всі діти. Тож велелюдний захід запам'ятається надовго, передусім — щирою й невимушеною атмосферою та масовою участю в усіх заходах.

Зінаїда МАТЯШОВА.
Фото Н. Лук'янець.

Завдяки благодійникам упорядкували кладовище

Кладовище в Колосівці.

Нещодавно на кладовищі в Колосівці з'явилася каплиця, а місце поховань обнесли парканом. До цього доклали зусиль благодійники — уродженці села Василь Федорович Красюк, Андрій Григорович та Олександр Григорович Колодьки. Вони не забувають село, де народилися й виросли, навідують і місце, де знайшли останній прихисток їхні діди й батьки.

Виконком Білоцерківської сільської ради та ветеранська організація глибоко сумують з приводу смерті

жителя с. Бірки, ветерана праці
ЧОРНУХИ

Володимира Васильовича;

жителя с. Бірки, учасниці
війни, ветерана праці
НОВИЦЬКОЇ

Варвари Мефодіївни;

жителя с. Коноплянка, дитини
війни, ветерана праці
СЕЛЕЗНЯ

Івана Никифоровича;

жителя с. Поділ, ветерана праці
КОРЖА
Сергія Петровича

і висловлюють щирі співчуття
рідним і близьким покійних.

«Прийшла пора з гніздечка відлітати...»

Прощання зі школою – це хвилини радості й водночас смутку для випускників, їхніх батьків, учителів. Це усвідомлення того, що дитинство – радісне, безжурне й безтурботне – вже не повернеться ніколи. І нехай манять незвідані дорослі світи, дитячі серця все ж стискає острах перед новим, невідомим...

дещо скромніше відзначили закінчення 9 класу. Тут лише вручили випускникам документи про освіту, адже більшість із 13 учнів продовжать навчання в стінах рідного закладу.

Дні народження відзначають члени нашої громади:

16 червня
САДОВИЙ МИКОЛА ПЕТРОВИЧ,
учасник ліквідації на Чорнобильській АЕС
(с. Огірівка) – 55 років;

17 червня
ХАЛЯВА ГРИГОРІЙ АНДРІЙОВИЧ
(с. Красногорівка) – 75 років;
ВОЛОДЬКО ГРИГОРІЙ СЕМЕНОВИЧ
(с. Герусівка) – 70 років;

20 червня
ТУР ДМИТРО ГРИГОРОВИЧ
(с. Дзюбівщина) – 65 років;

23 червня
ВИШАР ІВАН ГРИГОРОВИЧ
(с. Морозівщина) – 75 років;
НАЗМЕЄВ ВОЛОДИМИР МИКОЛАЙОВИЧ
(с. Балаклія) – 65 років;
ЧУГУЙ КАТЕРИНА ГРИГОРІВНА
(с. Поділ) – 60 років;

25 червня
КРИПАК ОЛЬГА КОСТЯНТИНІВНА
(с. Білоцерківка) – 60 років;
ЮРЧУК АНАТОЛІЙ ГРИГОРОВИЧ
(с. Білоцерківка) – 60 років;

27 червня
ТИМОШЕНКО НІНА ІВАНІВНА
(с. Балаклія) – 65 років;
МИКЛЯСЕВИЧ ВАСИЛЬ ВОЛОДИМИРОВИЧ
(с. Поділ) – 60 років;

28 червня
СМІРНОВА ВІРА КОСТЯНТИНІВНА
(с. Лугове) – 65 років.

Виконком Білоцерківської сільської ради, рада ветеранів та члени громади вітають іменинників і бажають усім щастя, здоров'я, радості, успіхів у всіх починаннях, людського тепла, добра та всіляких гараздів.

**Хай у житті у вас завжди бує літо,
А якщо осінь – тільки золота.
Нехай у гості завжди їдуть діти,
Хай сміх і радість на подвір'ї не стиха!
Нехай рясні дощі несуть здоров'я,
Проміння сонячне цілує у уста.
Хай щирі друзі оточать любов'ю,
Бажаєм довгого й щасливого життя!**

Випускний вечір у Бірківському НВК.

У суботу 7 червня дев'ятикласники отримали свої перші документи про освіту. В багатьох навчальних закладах громади з цієї нагоди відбулися врочистості.

Дуже щемним і зворушливим був випускний вечір у Бірківському НВК. П'ятеро випускників: Анастасія Личко, Вадим Личко, Аліна Семергей, Олександр Педан та Віталій Івануха – назавжди попрощалися зі шкільним життям. Усі вони здобуватимуть освіту в навчальних закладах Полтави, Гадяча, Красногорівки тощо.

Привітати випускників прийшли батьки й односельці. Було всього: сльози, посмішки, радість і сум. Восьмикласники й вихованці оздоровчого табору влаштували для випускників концерт. Музично-танцювальний дарунок підготували й учителі. Самі ж дев'ятикласники, як і годиться, танцювали вальс.

У Балакліївському НВК цього року 7 дев'ятикласників. Шестеро з них теж більше не сядуть за шкільні парти, лише одна

випускниця продовжить навчання в Красногорівській ЗОШ.

Віршовані побажання адресували випускникам учителі закладу. Вони записали відеозвернення, яке розмістили на сторінці закладу у Фейсбукі. Педагоги побажали своїм учням берегти честь, не забувати поріг рідного закладу, сміливо долати всі перешкоди. І нагадали: закінчилися шкільні роки, тому «прийшла пора з гніздечка відлітати». Самі ж випускники вибачилися перед учителями за ненароком завдані прикрощі та виконали пісню:

*«Плаче останній дзвінок,
Бо не покличе вже нас
На незабутній урок
сонячний радісний клас.
Сумно зітхає верба,
Проща батьки, вчителі.
Серце щемить, а в душі
Ми ще як ті школярі».*

У Красногорівській ЗОШ I–III ступенів

Усі дев'ятикласники Білоцерківської ЗОШ I–III ступенів перейшли до 10 класу.

У Білоцерківській ЗОШ I–III ступенів до 10 класу перейшли всі дев'ятикласники. Та все ж тут не порушили багаторічної традиції й влаштували святкову лінійку «Оскар-2019», на якій відзначили дев'ятикласників. Кожен із них по-своєму талановитий і неповторний, справжня зірка на шкільному небосхилі, яка залишила яскравий слід в історії закладу.

«Оскар» вручав класний керівник Вадим Іванович Бойчук. Він нагородив учнів у номінаціях «Працьовитість та наполегливість», «Скромність та сором'язливість», «Звернись по допомогу», «Пунктуальність та стриманість», «Ввічливість і тактовність», «Чарівність та харизматичність», «Спорт і спритність», «Допитливість і послідовність».

Після цього випускники та їхні батьки залучилися до участі у волонтерській акції «Посади дерево – залиш про себе згадку», яка теж уже стала традиційною.

Дарина СОЛОДКА.

«Зірковий час» дуету «Верес»

Григорій і Леонід Недоїдки перемогли в масштабному фестивалі-конкурсі

Усі знають, що в нашій громаді розвиток культури на належній висоті. Це засвідчив і цьогорічний всеукраїнський фестиваль-конкурс мистецтв «Зірковий час».

Перший відбірковий кастинг конкурсу тривав у районах області з 19 лютого по 22 березня. Зокрема у Великобагачанському районі за участь вийти до обласного туру боролися 20 колективів, і 11 з них були з нашої громади. Журі відібрало 4 найкращих. Це неперевершена гумористка Катерина Шарай (с. Білоцерківка), вокалістка Наталія Плаксук (с. Балаклія), дуєт «Верес» (с. Огірівка) та народний аматорський фольклорний ансамбль «Горлиця» (с. Красногорівка).

Зазначимо, що загалом у районних етапах конкурсу брали участь понад 3 тис. колективів, однак до обласного етапу дійшло 370 (тобто кожен десятий). А в нас дещо інша статистика: 4 з 11 (тобто кожен третій).

15 травня в Полтаві відбувся вже обласний етап фестивалю-конкурсу. Авторитетне журі, у складі якого були оперна співачка Марія Максакова й переможниця проекту «Танці з зірками» Ілона Гвоздьова, із 370 переможців районних етапів відібрали найкращих виконавців у номінаціях «Вокальне мистецтво» (солісти, дуєти, ансамблі), «Хореографічне мистецтво» (солісти, дуєти, колективи), «Оригінальне мистецтво» (солісти, дуєти, ансамблі). У номінації «Вокальне мистецтво» переміг дуєт «Верес» – брати Григорій і Леонід Недоїдки.

Дуєт «Верес».

Глядачі довго не відпускали артистів зі сцени

Білоцерківські артисти на фестивалі

8–9 червня в Полтаві відбувся Міжнародний гастрономічний фестиваль «Полтавська галушка». Участь у ньому взяли представники семи областей України та чотирьох країн: Китаю, Канади, Вірменії та Грузії.

Окрім продажу галушок та інших наїдків, у рамках фестивалю протягом двох днів тривали концерти професійних артистів і артистів-аматорів.

Організатори фестивалю запросили взяти участь у концерті й артистів нашої громади. На Галушковій сцені виступали народний аматорський ансамбль народної музики «Красногорівські витівники» та народний аматорський фольклорний ансамбль «Горлиця» (Красногорівський СБК, керівник Тетяна Івашенко), народний аматорський вокальний ансамбль «Струмочок» (Білоцерківський СБК, керівник Валентина Моспан), гумористка Катерина

Шарай, солістка Наталія Луканець, танцювальний колектив у складі Аліни Михайлик, Світлани Грищенко та Анатолія Гнідаша (Білоцерківський СБК).

Учасники й гості фестивалю дуже тепло зустрічали наших артистів і довго не відпускали зі сцени. Залишається лише додати, що артисти нашої громади беруть участь у різноманітних заходах завдяки постійній підтримці культури з боку Білоцерківської сільської ради. Цього разу транспорт для поїздки в Полтаву надали сільська рада й ТОВ «Білагро».

Зінаїда МАТЯШОВА.